

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/57/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824011052
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3824011052.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Valáška a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Milana Straku v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXX/XX, t. č. na slobode, trestne stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. b), odsek 2 písm. b) Tr. zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.03.2026 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/73/2024 zo dňa 24.03.2025 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku sa napadnutý rozsudok okresného súdu zrušuje v celom rozsahu.

Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXX/XX, nezamestnaný, slobodný, t. č. na slobode

je vinný, že

v čase od 03:13 hod. do 03:45 hod. dňa 05.08.2024 v D., na ul. F. XXX prišiel k budove zmrzliny C., kde za použitia sily rukami otvoril a tým poškodil spustenú roletu, ktorá uzatvárala výdajne miesto zmrzliny, následne vstúpil do vnútra budovy, kde zobral zavesené nožnice, ktorými páčil zásuvky na mince z automatu na hračky zn. TOY Station, ktoré sa mu podarilo otvoriť, odkiaľ odcudzil 24 ks dvojeurových mincí a týmto konaním bola spôsobená škoda osobe G. H. na vstupnej rolete vo výške 450,- € a I. J. I., spôsobil škodu odcudzením mincí vo výške 48,- €, a to napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, konkrétne trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/116/2023 zo dňa 11.01.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.02.2024, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov, ktorý mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov,

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchal

prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. b), odsek 2 písm. b) Tr. zákona účinného do 05.08.2024.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 212 odsek 2 Tr. zákona účinného do 05.08.2024 s použitím § 38 odsek 2 Tr. zákona účinného do 05.08.2024, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 49 odsek 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku súd poškodeného G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., F. XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/73/2024 zo dňa 24.03.2025 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. (ďalej iba „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. b), odsek 2 písm. b) Tr. zákona účinného do 05.08.2024 v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Tr. zákona účinného do 05.08.2024 na tom skutkovom základe, že v čase od 03:13 hod. do 03:45 hod. dňa 05.08.2024 v D., na ul. F. XXX prišiel k budove zmrzliny C., kde za použitia sily rukami otvoril a tým poškodil spustenú roletu, ktorá uzatvárala výdajne miesto zmrzliny, následne vstúpil do vnútra budovy, kde zobral zavesené nožnice, ktorými páčil zásuvky na mince z automatu na hračky zn. TOY Station, ktoré sa mu podarilo otvoriť, odkiaľ odcudzil 24 ks dvojeurových mincí a týmto konaním bola spôsobená škoda osobe G. H. na vstupnej rolete vo výške 450,- € a I. J. I., spôsobil škodu odcudzením mincí vo výške 48,- €, a to napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, konkrétne trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/116/2023 zo dňa 11.01.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.02.2024, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov, ktorý mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Za to mu bol podľa § 212 odsek 2 Tr. zákona, § 41 odsek 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) a § 38 odsek 2 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, na výkon, ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V rámci adhézneho konania súd podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní zahlásil do zápisnice odvolanie obžalovaný, a to voči výroku o treste. Obžalovaný svoje odvolanie bližšie neodôvodnil a k odvolaniu sa písomne nevyjadril ani prokurátor.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, konanom za splnenia všetkých procesných zákonných podmienok, v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal doručenie upovedomenia o termíne verejného zasadnutia vykázané a lehota na prípravu na verejné zasadnutie u jeho osoby bola zachovaná, pričom svoju neúčast' neospravedlnil, prokurátor krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 25. marca 2026, na podklade podaného odvolania obžalovaného preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutých výrokov o treste rozsudku prvostupňového okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť

napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa síce na základe vykonaných dôkazov, a to výpovedí nielen obžalovaného, ale aj poškodeného K. L. J., prečítanej výpovede poškodeného G. H., záverov znaleckého posudku KEÚ PZ k zaisteným daktyloskopickým stopám, ako aj ďalším na hlavnom pojednávaní vykonaným dôkazom správne ustálil skutkový stav. Uvedený skutkový stav navyše obžalovaným podaným odvolaním napádaný ani nebol. Na druhú stranu sa krajský súd nemohol už stotožniť s právnym posúdením konania obžalovaného tak, ako vyplýva z napadnutého rozsudku. Nesprávne právne posúdenie zisteného skutku prvostupňovým súdom totiž zakladá dovolací dôvod podľa § 371 odsek 1 písm. i) Tr. poriadku, na ktorý krajský súd musí v zmysle § 317 odsek 1 Tr. poriadku obligatórne prihliadať, a to napriek okolnosti, že odvolaním obžalovaného boli napadnuté výlučne výroky o treste. Krajský súd vo vzťahu k právnemu posúdeniu skutku uvádza, že vzhľadom na novelu Tr. zákona č. 40/2024 Z. z. je potrebné za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Tr. zákona po účinnosti tejto novely považovať iba také konanie, pri ktorom páchatel' spôsobí škodu na cudzom majetku v rozsahu minimálne 700,- €. Zo súdom prvého stupňa správne ustáleného skutkového stavu vyplýva, že celková škody spôsobená konaním obžalovaného na cudzom majetku dosahuje sumu 450,- €. Konanie obžalovaného tak neobsahuje z pohľadu objektívnej stránky všetky obligatórne znaky trestného činu poškodzovania cudzej veci a je možné ho právne posúdiť výlučne ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. b), odsek 2 písm. b) Tr. zákona. Aj keď súd prvého stupňa konanie obžalovaného posudzoval podľa právneho stavu pred vyššie uvedenou novelou (s prihliadnutím na okolnosť, že prečin krádeže podľa § 212 odsek 2

Tr. zákona bol v tom čase miernejšie postihovaný) bolo napriek tomu potrebné aplikovať ust. § 84 Tr. zákona, ktoré aj v znení účinnom do novely č. 40/2024 Z. z. uvádza, že trestnosť činu, ktorý mal v čase spáchania znaky niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti tohto zákona zaniká, ak neskorší zákon ustanoví, že tento čin nie je trestným činom. Z uvedeného je preto jednoznačne zrejmé, že napriek skutočnosti, že okresný súd sa domnieval, že v čase spáchania trestnej činnosti bol naďalej účinný trestný zákon v znení pred novelou č. 40/2024 Z. z. a aplikácia tohto skoršieho zákona s prihliadnutím na do úvahy pripadajúcu trestnú sadzbu je pre obžalovaného výhodnejšia, bolo aj v tomto prípade potrebné, aby prvostupňový súd konanie obžalovaného posúdil komplexne a aplikoval aj v tomto prípade ust. § 84 Tr. zákona a následne konanie posúdil výlučne ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. b), odsek 2 písm. b) Tr. zákona.

Trest je právnym následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide z okruhu trestných činov o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pokiaľ ide o trest ukladaný obžalovanému, krajský súd vyhodnotil kritéria rozhodné pre určenie druhu trestu a jeho výmery v súlade so zásadami ukladania trestov, zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zákona a súčasne priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h) Tr. zákona, obdobne ako boli tieto zistené okresným súdom. Krajský súd na rozdiel od súdu okresného už obžalovanému neukladal úhrnný trest podľa § 41 odsek 1 Tr. zákona, ale iba trest samostatný, a to s prihliadnutím na zistenú rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Krajský súd vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil v rámci plynutia skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uloženej mu v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 1T/16/2023 a s prihliadnutím aj na jeho ostatnú trestnú minulosť, dospel k záveru, že je potrebné ukladať obžalovanému výlučne trest odňatia slobody. Na druhú stranu s prihliadnutím na postoj obžalovaného k jeho trestnej činnosti a čiastočné nahradenie škody (vo vzťahu k poškodenej I. J. I.) pri neexistencii odvolania zo strany prokuratúry, považoval aj uloženie takéhoto trestu na samotnej dolnej hranici trestnej sadzby (6 mesiacov – 3 roky) za primerané. Krajský súd obdobne ako súd okresný obžalovaného na výkon trestu zaradil podľa § 48 odsek 2 písm. a)

Tr. zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keď nezistil okolnosti odôvodňujúce zaradenie do ústavov s prísnejšími stupňami stráženia. Krajský súd považoval takýto trest, vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti, za plne konformný s očakávaným účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona vrátane toho, že v dostatočnej miere zabezpečuje ochranu spoločnosti, ale súčasne vyjadruje aj dostatočné morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou.

Pokiaľ ide o adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody, krajský súd uvádza, že tento odvolaním sám napadnutý nebol a krajský súd ho preskúmaval iba v spojitosti so zmenou výroku o vine. Krajský súd sa pritom v otázke nároku na náhradu škody poškodeného G. H. stotožnil s dôvodmi, ktoré viedli okresný súd k odkázaniu tohto poškodeného na civilný proces (nedostatky vo vzťahu k riadnemu uplatneniu nároku na náhradu škody), a preto obdobne ako tomu bolo v napadnutom rozsudku odkázal tento poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Krajský súd o nároku poškodenej I. J. I. nerozhodoval, nakoľko táto škoda bola obžalovaným v priebehu konania pred súdom prvého stupňa v celom rozsahu uhradená.

Z týchto dôvodov krajský súd, z podnetu dôvodne podaného odvolania obžalovaného, zrušil podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku celý napadnutý rozsudok s tým, že na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.